

ønsker at købe, hvis de er tilfredse med produktet. Så enkelt er det.

Og lad mig så til sidst sige noget om skat på reklamer:

Skat på reklamer kan godt diskuteres, men dér, hvor det bliver farligt, er, når hr. Keld Albrechtsen selv lægger dagsordenen for, hvad pengene skal bruges til. For det er jo det, der er hele humlen i den socialistiske tankegang: at man bare skal kradse nogle kroner i kassen og så politisk bestemme, hvad de penge i øvrigt skal bruges til.

Så formålet med afgifter på reklamer er altså ikke at prøve på at få en mindre bunke reklamer ind ad brevsprækken. Næ, det er at få nogle kroner ind, som man politisk og socialistisk kan styre. Og hr. Keld Albrechtsen sagde det allerede, da han sagde, at pengene skal bruges til at fremme det økologiske.

Jamen hvis hr. Keld Albrechtsen ønsker at fremme det økologiske, så køb økologisk – det gør jeg, og det gør min familie – men lad dog være med at sidde herinde på skatteydernes regning og bestemme, hvad pengene skal gå til! Lad forbrugerne om det.

Egil Møller (DF):

Jeg beklager, at jeg måske er med til at forlænge debatten, men det er egentlig hr. Keld Albrechtsen, som er skyld i, at jeg må herop igen, for ordføreren for forslagsstillerne nævnte, at Dansk Folkeparti ikke vil varetage forbrugernes interesser. Og det passer altså ikke, vil jeg godt sige herfra, og det var heller ikke det, jeg sagde.

Og jeg har forståelse for, at tankerne måske kan have været et andet sted herne under de bemærkninger, jeg kom med heroppe, så jeg vil godt citere, hvad jeg sagde, og jeg sagde bl.a.: »I Dansk Folkeparti finder vi, at det fremsatte beslutningsforslag er overflødig set i forhold til de eksisterende operatører på markedet.«

Så den konklusion, som hr. Keld Albrechtsen åbenbart har fået ud af det, er jo ikke den, jeg kan få ud af det, og derfor finder jeg det altså ret nødvendigt at præcisere, at det er den måde, jeg udlægger det på, der er den rigtige. Og det er altså den, vi står for i Dansk Folkeparti.

Der er, som også den forrige ordfører før mig sagde, allerede på nuværende tidspunkt adskillige foretagender, der varetager forbrugernes interesser, så jeg synes egentlig, der er rigeligt. Så kan vi ikke bakke dem op og lade være med at gøre det så barnagtigt, som jeg egentlig synes Enhedslisten lægger op til.

Ole M. Nielsen (KRF):

Det, der fik mig herop, var såmænd det, som hr. Keld Albrechtsen kalder chatopolitik, og som jeg kalder cigarkassepolitik. Det går jeg ikke ind for.

I øvrigt kan en reklameafgift efter min mening give mange flere penge, end jeg ønsker at bruge på det område her, for jeg mener, at der er rigtig mange penge i den. Men den er selvfølgelig vanskelig; det er jeg helt enig med ministeren i. Og nu skal det ikke være en skat-tepolitisk debat, men det er altså også vanskeligt lige at ramme børnefamilierne ved at nedsætte skatteprocenten osv. Der er mange vanskeligheder i alle former for skat.

Jeg ser reklameafgiften som en god måde at nedbringe indkomstskatten på, så at det er lidt mere fordelagtigt for folk at gå på arbejde.

Og med hensyn til den her forbrugersnak vil jeg ikke gøre så meget ud af forskning i bleer og andre ting, men derimod meget i at udbrede reel information, for der er såmænd viden nok, men det er ikke den, der bliver formidlet; det er meget ofte skræmmehistorier og vildledning, der bliver formidlet, og det er dér, jeg mener vi også har brug for at gå imod reklameindsatsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men sige til ministeren, at spørgsmålet om sammensætningen af et repræsentantskab til ledelsen i Statens Forbrugerinformation, eller hvad det nu kommer til at hedde, selvfølgelig er et uhyre vigtigt spørgsmål, og at jeg faktisk tilslutter mig de bemærkninger, som hr. Jørn Jespersen kom med på det område: at vi er nødt til at kigge på den sammensætning.

Det er jeg fuldstændig enig i. For os er det uhyre vigtigt, at man gør alt, hvad man kan, for at sikre, at det bliver et uvildigt organ, således at der bliver den højst mulige tillid til de informationer, staten udsender til forbrugerne. Og det kunne jo f.eks. pege i retning af at knytte kontakter med den viden, der findes inden for miljø og sundhed ud over repræsentanter for forskellige bevægelser og organisationer. Så det synes jeg bør diskuteres omhyggeligt igennem.

Og så skal jeg da beklage det over for hr. Tom Behnke, hvis han følte, at jeg trådte Fremskridtspartiets rettigheder for nær, for det var absolut ikke min hensigt. Og jeg vil gerne understrege og slå fast med syvtommerssøm, at jeg ikke kunne drømme om på nogen måde bare at antyde, at Fremskridtspartiet ikke skulle